

عنوان مقاله:

بررسی نقش روانشناسی محیطی در طراحی فضاهای جمعی نمونه موردی: طراحی مجموعه های اقامتی

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی با رویکرد توسعه و فناوری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهدی نیکنام - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بین الملل، واحد جلفا، گروه هنر و معماری، جلفا، ایران

نسیم نجفقلی پورکلانتری - دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، گروه هنر و معماری، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

رشد شتابنده پیشرفت و تکنولوژی در دهه های اخیر، به میزانی فزاینده و چشمگیر بوده که قابل مقایسه با هیچ دوره دیگری نیست. با توجه به ارتباط عمیق معماری به عنوان عنصری واسطه با فرهنگ، روانشناسی، هنر، همچنین اهمیت وجود مجموعه های اقامتی- رفاهی در میزان جذب توریست در سطوح مختلف منطقه، شهر، کشور و غیره، ضرورت توجه به معماری و طراحی چنین مجموعه هایی احساس می شود. پیشرفت و توسعه فناوری و تخصصی تر شدن علوم مختلف همچون معماری در کنار مسائل مربوط به روانشناسی محیطی از جمله عواملی هستند که بر تقویت صنعت توریسم تاثیر می گذارند. بر این اساس بهره گیری از علوم رفتاری در طراحی مجموعه های اقامتی در خصوص ارتباط رفتار انسان و محیط کالبدی مهم می نماید تا بتوان به ایجاد بستری کالبدی برای عرصه تعاملات اجتماعی نایل شد. پژوهش حاضر از طریق مطالعات کتابخانه ای و با روش توصیفی- تحلیلی در گام نخست، ماهیت دانش روانشناسی محیطی و حوزه های کاربردی آن را مورد بررسی قرار می دهد و سپس به بیان شناخت فضاهای جمعی و شهری می پردازد. نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد نیازهای انسانی که عامل جهت دهی به رفتارها می باشد، در فضاهای جمعی مشخص شده و با بررسی این نیازها، آرامش روانی در این فضاها افزایش یابد.

کلمات کلیدی:

روانشناسی محیطی، طراحی معماری، فضاهای جمعی، مجموعه اقامتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531648>

